آ کھیا بھا کھیا

لڑی وار لوک لہر دا ہتھلا پراگا پنجابی زبان دے مہان صوفی ودیا مان، کھوج کار، پارکھ تے اجوکی پنجابی نظم نوں شنگار کے نویکلا ٹورا دیون والے، دھرو دے نابر پنجاب دے سپتر پروفیسر علی ارشد میر دے وصل پیالہ پیون دے چھیویں ورہے دے موقعیا تے چھاپیا گیا اے۔ایس پراگے وچ پروفیسر علی ارشد میر دے مُڈھ لا توں سنگی، ڈرامہ نگار، کہانی کار،شاعر اتے اچ کوٹی لکھاری فاروق ندیم نے اکھ بنھ کے جیویں پروفیسر علی ارشد میر اتے گواچی کتھا دی وارنوں ویکھیا اے اونجے ای لکھتاں اتے ''ناٹک دے روپ وچ بیانیا اے۔

پنجاب لوک لہر دا ایس ساری کار وچ وچ صرف ایہو سیرا اے جو'' کہے فاروق ندیم سائیں دا'' نوں چھاپے چاڑھ کے کتابڑی دی شکل وچ تہاڈے ساہویں کیتا اے۔ ایہہ سب کجھ پروفیسر علی ارشد میر دے ویکھن وچ ویکھنا اے۔

''لڑی وار لوک لہر'' دے ہتھلے پراگے دیاں پوندسطراں الیکدیاں سار میرے آل دوال چانن کھلر گیا۔ شکلاں نظر نہیں آوندیاں۔ واجاں چار چکو تھے۔ نہ دس والیاں کندھاں نال ٹکراں مار تے مڑ اپنے سوے ول پرتدیاں نیں۔

ہک واج اُچیری ہوگئی، کول، بھیل سانسی تے دراوڑاں دی جوہ وچ وگدی ایراوتی دی کدھی تے پورے چن دی راتے چاننی دے کھلار نوں اپنی قائم کیتی قلم دے سوے وچوں لنگھا تے تواریخ نوں رشناون اتے اجوکی پنجابی نظم نوں شنگارن والا لوک پریت دے رنگ وچ رچیا، دھروا تے بے انیائی دانا بر، لوکائی نوں خوف ہنھیریاں دی برف گزران وچوں کڈھن لئی آس دا سورج اجالن والا پروفیسر علی ارشد میر .... مسعود تنویر، سرمد فروغ، حسن چیندا تے بھاگاں والی دھی رانی .... دا ڈیڈی، ملا فتح الدین وار گودا سپتر، علی اشرف ورگے بولی سیوکاں دا وڈا بھرا، علی ارشد میر خورے سرسوتی شکن کان مارو تھل دے جنگل بیلے ٹپ کے اپنے دل دے پتھر نوں ریت کر کے اپنی میں نوں منج وانگر نکا نکا کٹ کے ستلج بیاس اتے راوی دی وچکاری ''تری بھرت'' دھرتی دیاں تاہمیلیاں بیٹھ آن لتھا۔ ایتھے دریا نوں فرش ہوندیا ویکھیا تے کئی یگاں توں ٹری آندی کہانی، گواچی کتھا دا کھرا نپ کے کھلری کھیڈ دے تت کڈن دے جتن وچ چپ گیا، گُناں دی گتھلی علی ارشد میر دی اُگھ سنگھ لئی ہزاراں ورہیاں دے لمیرے

پینڈے نوں اپنیاں تلیاں نال بنھ کے مورت گھر اپڑاون والے علی اشرف شہید دی لوڑ اے ...... کنی تھوڑ اے۔

واجاں دا گھول ودھدا جا رہیا اے، گواچی کتھا دی وار اصلوں ازل دا کوچ جہدا انت کاگت وچ کفنایا اکھراں نال جڑیا جثہ جیہڑا چپ دی بولی وچ کجھ آکھ رہیا اے اسیں ہرے پیغمبراں ورگے ہاں کدی نوح وانگ بالی بچہ ٹور دیوی دا اے۔ کدی زکریا بار چیر دتا جاندا اے، ساڈی لاش کسے نے کڈھ کے یروشلم نہیں دفناونی، عاد، ثمود، ساڈے متھے وجن اجے تیک ساڈے اندر محمدیؐ صفات پیدا نمیں ہوسکیاں جو اسیں وی حملہ کر کے جت سکئے۔

''لوک نابری دی ریت'' کئی وار چوری ہو چکی تے بھجدے ہوئے داوڑاں ہار ممبئی سورت سراندیپ وچ لکی ساتوں صاف دسدی پئی اے۔ اتے کتے ساندل بار دے کوٹ، قلعے تے کچہریاں ٹپ ٹپا کے لہور شہر وچ سر تے دستار بنھ تے مخبراں نال کھلوتی اے۔ نروار ویلے آپ کردتا ہائی، ہماتڑاں دی تاریخ بیانن والا، پُل صراط لنگھدیاں دی نظم نوں نال رکھن والا، نکے نکے جملیاں اندر وڈیاں گلاں کرن والا علی ارشد میر کد مریا اے۔ اتے ناہیں ایس مرنا ایں۔ ایہہ اُٹھ تے ٹرن لگا اے تے دھرتی کنب جاونی ایں۔